

Griffiernr. : 2013/
Not.nr. : GE 66.L4.6211/12-SW2

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 24 juni 2014

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. _____, gepensioneerde, geboren te _____
op _____ wonende te _____

2. _____, etaleuse, geboren te _____
op _____, wonende te _____

beklaagd van:

de eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en -7° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning in een gebouw het aantal woonegelegenheden te hebben gewijzigd die bestemd zijn voor de

huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning een etagewoning, een flatgebouw een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer,

meer bepaald

een appartement te hebben indericht boven de garage in het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ eigendom van geboren te _____ op _____ en van _____ geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____

deze feiten zijn thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.7° en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te _____ in de periode van 01.07.2007 tot 31.12.2008

Vermogensvoordeel : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van _____ een bedrag van _____ 6.165 euro zijnde

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

huuropbrengst aan een maandelijkse huurprijs van 685 euro gedurende de periode van 01.12.2011 tot 30.09.2012 of 9 maanden

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend. De dagvaarding werd overgeschreven op het eerste hypotheekkantoor te _____ op 5 november 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlastelegging en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 10 december 2013.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 10 december 2013:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagden, _____ in hun
middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester
advocaat te _____ die de
gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt
voor de beide beklaagden;

De zaak werd met het oog op hercontrole in voortzetting gesteld naar de terechtzitting van 4 februari 2014.

De zaak werd, gelet op een regularisatieaanvraag ingediend door de beklaagden, in voortzetting gesteld naar de terechtzitting van 27 mei 2014.

3. De rechtbank aanhoorde op de terechtzittingen van 4 februari 2014 en 27 mei 2014:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
_____ eerste substituut-procureur des Konings;
- de beklaagden, in hun middelen van verdediging voorgedragen door
henzelf en bijgestaan door meester _____, voornoemd.
- het positief advies van het openbaar ministerie betreffende de
gevraagde opschorting voor de beide beklaagden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 17 juli 2012 werd op aangifte van de dienst stedenbouw te lastens de beklaagden een proces-verbaal opgesteld wegens het inrichten van een appartement boven hun garage niettegenstaande de stedenbouwkundige vergunning hiervoor werd geweigerd.

De eigendom van de beklaagden aan de _____ te bestaat uit het perceel _____ Op dit perceel staat de woning van de beklaagden en nog een afzonderlijk bijgebouw / garage (zie p. 7 strafdossier).

Op 3 april 2007 werd een stedenbouwkundige vergunning voor het omvormen van deze bestaande berging / garage naar een garage met woongelegenheid, door de inrichting van een appartement op de verdieping, aan de beklaagden geweigerd.

Het college van burgemeester en schepenen was onder meer van oordeel dat:

- De tuinzone van de nieuwe woongelegenheid te beperkt zou zijn in dergelijke woonomgeving;
- Dat de kortste afstand tussen de bestaande woning en de nieuwe woongelegenheid 3,33 m bedraagt en hierdoor de privacy tussen beide eigendommen zou geschonden worden;
- Dat het voorstel geen geschikte invulling zou betekenen binnen het straatbeeld met een overwegend open en residentiële omgeving en hierdoor vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaardbaar was.

Niettemin werd in de periode 2007-2008 op de 1^e verdieping van de garage een appartement ingericht met een woonkamer en uitgeruste keuken, een badkamer, een slaapkamer, een extra wc-doucheruimte en een dressing.

De locatie werd op het internet te huur geplaatst als "loft" met daarbij een beschrijving en foto's. Het appartement werd beschikbaar gesteld vanaf 1 januari 2012. Op het ogenblik van de vaststellingen was een huurder, _____ ingeschreven op het adres (p. 5 strafdossier).

Op 3 juli 2007 verkregen de beklaagden nadien wel een stedenbouwkundige vergunning voor het omvormen van het bijgebouw tot garage / hobbyruimte.

5. Op 10 september 2012 werd _____ verhoord. Hij verklaarde:

"Ik ken de reden voor dit onderhoud. Ik ben samen met mijn echtgenote _____ eigenaar van de woning gelegen te _____ De woning bestaat uit een hoofdgebouw en een bij-

gebouw. Begin 2007 heb ik een aanvraag gedaan met architect gevestigd te _____ om van het vervallen bijgebouw in de bovenruimte een loft, logement te maken. Na drie maanden werd dit geweigerd door het college van Burgemeester en schepenen. In overleg met de architect heb ik terug een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een bouwvergunning tot het inrichten van een hobbyruimte. Na het verkrijgen na drie maanden van mijn vergunning goedgekeurd in de maand juni 2007 heb ik de werken aangevat conform aan de plannen en vergunning toewijzing van de bestemming. De werken zijn gestart juli 2007. De werken zijn periodiek gebeurd en door mezelf. Er werd geen aannemer aangesteld. In 2007 werden vooral de grote werken uitgevoerd door mezelf. In 2008 heb ik een keuken laten plaatsen en badkamer en werden ook de electriciteitswerken uitgevoerd. Wij hebben van deze keuken hebben zowel ikzelf als mijn zoon gebruik gemaakt om te koken. Bij de eerste aanvraag die werd geweigerd had de architect een plan opgesteld en ingediend. Toen dit werd geweigerd heeft de architect opnieuw bij de tweede aanvraag een zelfde plan ingediend en had dus aan de structurele indeling niets gewijzigd. Enkel de keukenmeubelen en de badkamerindeling werd niet op het tweede plan geplaatst. Op 01/01/2012 heb ik het bijgebouw verhuurd aan _____ Gezien betrokkene op mijn adres werd ingeschreven, _____ heb ik in feite gewoon de hobbyruimte aan haar verhuurd. Toen ik door jullie diensten op de hoogte werd gesteld dat er een probleem was met het verhuren van de hobbyruimte heb ik na ontvangst van het proces-verbaal en uitnodiging tot verhoor heb ik contact opgenomen met meester _____ Er werd me door meester _____ de raad gegeven om het huurcontract stop te zetten. Hierop heb ik _____ op de hoogte gebracht van de omstandigheden. Op 31/08/2012 is het huurcontract stopgezet, ik overhandig u hierbij een dubbel van de stopzetting alsook een schrijven naar het college van Burgemeester en schepenen ter attentie van het hoofd dienst stedebouw, de heer _____ Naar de toekomst toe zal ik de ruimte enkel nog ten persoonlijke titel gebruiken en ook mijn zoon zal deze gebruiken. Mijn zoon is kok en zal daarom de keuken regelmatig gebruiken om zijn hobby uit te voeren.”

6. Op 31 augustus 2012 werd de huurovereenkomst beëindigd.

Op 24 juni 2013 werd _____ verhoord. Zij verklaarde de “loft” gehuurd te hebben van december 2011 tot en met september 2012. De maandelijkse huurprijs bedroeg 685 euro.

Vooraf: verjaring

7. De beklaagden voeren aan dat de feiten verjaard zijn doordat de werken werden uitgevoerd in juni 2007 en de dagvaarding slechts dateert van 31 oktober 2013.

Dit verweer wordt niet gevolgd.

verklaarde op 10 september 2012 immers dat de werken werden aangevat in juli 2007. In 2008 plaatste hij de keuken en de badkamer en werden de elektriciteitswerken uitgevoerd.

Het aanvankelijk proces-verbaal van 17 juli 2012 werd bijgevolg opgesteld binnen de eerste termijn van 5 jaar. Het betrof een daad van onderzoek / vervolging die de verjaring heeft gestuit en een nieuwe termijn van 5 jaar deed lopen.

De verjaring van de strafvordering is bijgevolg op heden niet ingetreden.

Beoordeling

8. De beklaagden verzoeken in hoofdorde hen vrij te spreken. Zij zouden te goeder trouw zijn en niet de intentie gehad hebben een wooneenheid te creëren, doch wel een hobbyruimte.

9. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is echter gebleken dat het ten laste gelegde feit ten aanzien van de beklaagden bewezen is.

De rechtbank verwijst onder meer naar de foto's van het appartement, naar de huuradvertentie, naar de eigen verklaringen van [naam] en naar deze van de huurder [naam].

Uit de vergunningshistoriek en de eigen verklaring van [naam] blijkt duidelijk dat de beklaagden bewust en met kennis van zaken de stedenbouwkundige weigering van 3 april 2007 voor het inrichten van een appartement op de verdieping van de bestaande garage, naast zich neer hebben gelegd.

Onmiddellijk daarna dienden zij immers een aangepaste vergunningsaanvraag in voor het omvormen van de garage / berging naar een garage / hobbyruimte. [naam] verklaarde dat door zijn architect exact hetzelfde plan werd ingediend, maar dat de keuken en de badkamer werden weggelaten. De stedenbouwkundige vergunning van 3 juli 2007 vermeldt dat op het gelijkvloers twee garages en een tuinberging worden voorzien en dat de verdieping onder het vernieuwde dak zou worden ingericht als een hobbyruimte met twee bergingen en een toilet. Dit blijkt ook uit de plannen van de vergunde toestand, voorgelegd door de beklaagden. Op deze vergunde plannen wordt geen melding gemaakt van een keukenblok, douchecel of wellnessruimte (zie plan uitgevoerde verdieping).

Niettemin gingen de beklaagden na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning op 3 juli 2007 over tot het implementeren van het oorspronkelijke plan met name de inrichting van twee badkamers (1 met bad en 1 met douche) en de installatie van een volledig uitgeruste keuken. Vanaf 1 januari 2012 stelden zij de "hobbyruimte" te huur als

"rustig gelegen instapklare loft met garage". Daarbij werd de berging verhuurd als afzonderlijke slaapkamer.

Gelet op de duidelijke weigering op 3 april 2007 door de gemeente van het creëren van een extra woongelegenheid op het perceel van de beklaagden, en gelet op de verklaring van de heer wordt het argument van de goede trouw van de beklaagden niet gevolgd. De gemeente werd bewust misleid door de beklaagden.

Het verweer dat de beklaagden slechts een hobbyruimte wilden creëren en dat zij in 2012 het pand per toeval gedurende een korte periode verhuurden wordt evenmin gevolgd. Net door het installeren van zowel een keuken als twee badkamers hebben zij de bovenverdieping van het bijgebouw voor bewoning geschikt gemaakt en aldus een extra woongelegenheid gecreëerd. Beklaagden erkennen dit overigens waar zij in conclusie schrijven "*omdat het pand kon worden bewoond, vonden zij het een goed idee, om het pand te verhuren (...)*" (conclusie neergelegd op 27 mei 2014).

Het creëren van een extra woongelegenheid is wel degelijk vergunningsplichtig. Zij hebben de verdieping later effectief als appartement verhuurd, en hielden hier slechts mee op nadat door de gemeente een proces-verbaal werd opgesteld. Tot op heden zijn de keuken- en sanitaire uitrustingen aanwezig.

Straf

10. De bewezen verklaarde feiten van de enige tenlastelegging werden correct omschreven volgens de strafbepalingen die van toepassing waren tijdens de incriminatieperiode. Deze feiten zijn nog steeds strafbaar en worden thans krachtens artikel 6.1.1, eerste lid VCRO gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen.

De beklaagden hebben zonder stedenbouwkundige vergunning een appartement ingericht boven hun garage. Daarbij hebben zij hun privé belangen gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

Beide beklaagden beschikken nog over een blanco strafregister.

11. De beklaagden vragen de gunst van de opschorting.

Het openbaar ministerie vorderde de beklaagden te veroordelen tot een geldboete van elk 500 euro en tot de bijzondere verbeurdverklaring. Omtrent de gevraagde opschorting gaf het openbaar ministerie een positief advies op voorwaarde dat de woonfunctie wordt uitgesloten.

Gelet op het blanco strafverleden van de beklaagden, gelet op het eenmalig en niet-professioneel karakter van de feiten kan op deze vraag worden ingegaan.

De openbare orde en de maatschappij zullen voldoende gevrijwaard worden door deze maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van de beklaagden overdreven in het gedrang brengen.

Deze beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagden voldoen aan de wettelijk voorwaarden om de gunst van de opschorting te kunnen genieten.

De beklaagden hebben hun instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

12. De beklaagden moeten wel een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

13. Het openbaar ministerie vordert eveneens de **bijzondere verbeurdverklaring** van het wederrechtelijk vermogensvoordeel dat op 6.165 euro wordt begroot (685 euro x 9 maand).

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel werd correct begroot. De beklaagden verklaarde de "loft" gehuurd te hebben van december 2011 tot en met september 2012. De maandelijkse huurprijs bedroeg 685,00 euro. Blijkens een getuigschrift van woonst bleef zij er ingeschreven tot 17 september 2012.

De huurgelden zijn vermogensvoordelen die de beklaagden rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf verkregen.

Dit wederrechtelijk vermogensvoordeel wordt verbeurd verklaard aangezien het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de beklaagden voordeel zouden putten uit de door hen gepleegde feiten.

14. Ook wanneer de opschorting wordt gelast, kan de bijzondere verbeurdverklaring op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie worden uitgesproken (art. 6, lid 2 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, 'Probatiewet').

De beklaagden werpen in conclusie op dat zij geen vermogensvoordeel gerealiseerd hebben gelet op de kosten die zij maakten (onderhoudsbeurt warmtepomp, opmaak EPC, makelaarsloon, kosten renovatielening). De

rechtbank dient echter bij de begroting van de vermogensvoordelen de kosten die verbonden zijn aan het misdrijf niet in mindering te brengen.

De ontneming aan de beklaagden van het volledige bedrag aan ontvangen huur zal de beklaagden doen inzien dat het verhuren van een wederrechtelijk gecreëerde woongegelegenheid geen enkel voordeel kan opleveren. De strafrechtelijke sanctie vervult aldus haar preventieve en repressieve functie en overtreders worden niet ertoe aangezet het risico van vervolging en bestraffing af te wegen tegen de voordelen die zij door de wederrechtelijke verhuring van een woning kunnen verwerven en, in voorkomend geval, zouden kunnen behouden.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel wordt bijgevolg voor een bedrag van 6.165 euro verbeurd verklaard, voor van elk van de beklaagden ten belope van de helft, dit is 3.082,50 euro.

De vermogensvoordelen werden niet gevonden in het vermogen van de beklaagden zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een bedrag dat overeenstemt met de geldwaarde van de verkregen voordelen.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

15. In zitting van 19 december 2012 besliste het college van burgemeester en schepenen van _____ aanpassingswerken te vorderen die het loutere gebruik van de constructie als berging of garage toelaten. Dit houdt in:

Verwijderen van de sanitaire inrichting in beide badkamers met uitzondering van het toilet, het verwijderen van de keukeninrichting, de supplementaire binnenmuur tussen de leefruimte en de dressing, de bemeubeling en alle overige inrichtingen of handelingen die van de constructie een woongegelegenheid maken.

Het college vraagt eveneens een dwangsom op te leggen van 250 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 21 februari 2013 een positief advies wat betreft de gevorderde herstelmaatregel.

16. Op 6 januari 2014 schreef _____ naar de gemeente _____ met de vraag om de inrichting van de verdieping te regulariseren. Op 6 februari en 5 maart 2014 antwoordde het college van burgemeester en schepenen dat het vasthoudt aan haar herstellvordering en dat het standpunt niet gewijzigd is.

Het keukenblok en beide badkamers zijn nog steeds aanwezig. Enkel de meubels werden verwijderd. De ruimte kan nog steeds als appartement in gebruik genomen worden.

De herstellvordering is bijgevolg geenszins zonder voorwerp, zoals de beklagden stellen.

17. De beklagden verzoeken de herstellvordering af te wijzen als zijnde kennelijk onredelijk, willekeurig en niet in verhouding tot de lasten die uit de vordering voortvloeien voor de beklagden.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat enkel mits de gevorderde aanpassingswerken het terrein in een rechtsgeldige toestand kan worden hersteld teneinde verdere inbreuken in de toekomst uit te sluiten.

18. De rechtbank kan niet de opportuniteit van de herstellvordering beoordelen of aangepaste maatregelen voorstellen.

Overigens wisten de beklagden, gelet op de weigeringsbeslissing van 3 april 2007, van bij de aanvang van de werken dat de werken niet vergunbaar waren. Zij hebben de gemeente voor voldongen feiten gesteld. Mede gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat de herstellvordering het evenredigheidsbeginsel niet schendt.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

19. Gelet op de omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 3 maanden.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het college van burgemeester en schepenen en het openbaar ministerie gevorderde dwangsom, moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Een dwangsom van 100 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen deze termijn, staat meer in verhouding tot de aard en de omvang van de overtreding.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld werden tot aanpassingswerken en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale toestand ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

Er zijn geen dwingende redenen om het herstel uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

BURGERRECHTELIJK

20. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 6, 7, 42, 43bis, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlastelegging zoals hiervoor omschreven;

art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2, 3 Koninklijk Besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001)

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging **bewezen**.

Gelast met zijn instemming de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling gedurende een termijn van **3 jaar** vanaf heden, waarbij wordt aangestipt dat deze gunst kan herroepen worden ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van ten minste een maand tot gevolg heeft gehad.

Verklaart verbeurd ten laste van deze beklaagde, als equivalent van vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf zijn verkregen, een **geldsom van 3.082,50 euro**.

Verklaart de feiten voorwerp van de enig tenlastelegging **bewezen**.

Gelast met haar instemming de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling gedurende een termijn van **3 jaar** vanaf heden, waarbij wordt aangestipt dat deze gunst kan herroepen worden ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van ten minste een maand tot gevolg heeft gehad.

Verklaart verbeurd ten laste van deze beklaagde, als equivalent van vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf zijn verkregen, een **geldsom van 3.082,50 euro**.

Kosten

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 36,70 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ de uitvoering van aanpassingswerken die het loutere gebruik van de constructie als berging of garage toelaten, met name aan het bijgebouw gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ Dit houdt in:

Verwijderen van de sanitaire inrichting in beide badkamers met uitzondering van het toilet, het verwijderen van de keukeninrichting, de supplementaire binnenmuur tussen de leefruimte en de dressing, de bemeubeling en alle overige inrichtingen of handelingen die van de constructie een woongelegenheid maken.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van **3 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ door _____ **elk een dwangsom van 100 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel; te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 3 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt (dit is een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Gerechtelijk Wetboek).

Zegt voor recht dat het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de éénentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te Gent op **24 juni 2014**, bestaande uit _____ rechter en _____ griffier, in aanwezigheid van _____ substituut-procureur des konings.